

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר זֹהָר הַשַּׁבָּת

פְּרִשְׁת בְּהָר

תּוֹכֵן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהָר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהָר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בִּישְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל זֹהָר וּמִדְרָשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וְרַמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפּוּרֵי הַזֹּהָר, סְפּוּרִים מִיְּחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהָר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשִׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכַף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲוֵדָה מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוֵדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. מִזְכֵּה הָרַבִּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ח. אֲגֻרוֹת הַזֹּהָר.

סֵפֶר קָדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁם וְיִרְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד
מִקְדָּשִׁת וְצִדְקַת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהָר, הַסּוּד וְהַנְּסִתָּה,
וְלִהְיוֹת קָשֶׁר לְנִשְׁמַת הָרֹשֶׁב"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זִיע"א.

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"

בַּעֲיַת "קִבֵּית שְׁמִשׁ תּוֹבֵב" א

תְּשִׁירֵי תִשְׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

**אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק**

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

**רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com**

תּוֹכֵן הָעֲנִיָּיִם

- ד.....זְכוּתָא דְּבֵר יוֹחֵאִי
- ה.....אוֹר הַזֶּהָר הַמְּחַלֵּק
- ז.....הַסְכָּמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמִּשְׁךְ)
- ט.....שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שְׁבֶת מְחַבֵּר וְרַמ"א
- יֵא.....שְׁבֶת בּוֹ תָּשׁוּב
- יג.....אַגְרֵת לִב"ק הָאֲדָמוּר מִהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א
- טו.....זֶהָר עַל מַעֲלֵת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֶת וַיָּמִים טוֹבִים
- יז.....מִדּוּעַ מְשִׁיחַ לֹא בָּא?
- יט.....זְהִירוֹת נְחִיצוֹת לְמַצּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁחֵרִית וְעֶרְבִית
- כֵא.....הַשְּׁבֶת בִּישְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ
- כג.....סְפוּרֵי הַזֶּהָר
- כה.....בְּדַרְכֵי הַזֶּהָר
- כט.....מִזְכֵּה הָרַבִּים כְּהִלְכָתָהּ
- לֵא.....אַגְרוֹת הַזֶּהָר

זְכוּתָא דְּבַר יוֹחָאִי

סיום על ספר הזוהר ראוי וחשוב סעודת מצנה, וכידוע בשעה אחת לימוד הזוהר שקול כמו שנה שלימה לימוד תורת הנגלה

סיום על ספר הזוהר חשיב סעודת מצנה, (ויפטר בתענית בכורים). כמו שכתב בשו"ת פרחי כהונה (חלק א"ח סי' י"ג), אשר נשאל בדין זה, אם סיום בספר הזוהר חשיב סיום ודיק לשון הריטב"א (ביש"ש) ולשון החו"י, דכתבו דעושים סעודת מצנה שגמרו ספר, ובפשטות אין כוונתם גמרא אלא גם כל מדרש, וכדייקא בלשונם, וממילא כל שכן זוהר שעלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחידי להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בהרבה מקומות בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצנה, עד כאן תוכן דבריו. ובגדל חשיבות סעודת סיום, מצינו בספר ים של שלמה (ב"ק פרק ז סימן לו) שכתב שסעודת סיום שעשה על ספרו - ים של שלמה, בשעת ברכת המזון, אמר "נברך שהשמחה במעונו", והטעם שאין לך שמחה יותר לפני הקב"ה. וז"ל: "וסיום הספר, נמי נראה בעיני שהוא סעודת מצנה. ומשום זה היה נראה לברך שהשמחה במעונו בסיום מסכת. דאין לך שמחה יותר לפני הקב"ה, אלא שמחה ורנה של תורה. דאין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה (ברכות ח' ע"א). דלא גרע מפדיון הבן.

הרי, שסעודת סיום לספר חדושים על הש"ס נחשב לסעודת מצנה, כל שכן שסעודת סיום על הזוה"ק מהתנא האלקי רשב"י, יחשב לסעודת מצנה.

ועוד מצינו בספר הקדוש "מאור ושמש" (שמות, פרשת יתרו), שכתב על מעלת הסיום מסכת, ומדגיש לעקר השגת התורה - הוא רק על ידי אחדות, וכל שכן שלמוד הזוה"ק באחדות, שיועיל לזכות להשגת התורה. וז"ל: "והנה אמרנו על סיום מסכת, פרוש על תיבת מסכת, והובא בכתבים שלי, דידוע (זוהר הקדמה ח' א') באורייתא ברא קודשא בריך הוא עלמא, היינו שאותיות התורה עליו ונצטרפו בר"א שערים אלפא ביתא. והצורף הראשון הוא א"ל ב"ם, וסוף הצורף של א"ל ב"ם הוא כ"ת, והוא שרש המקור לשאר הצורפים. ומ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין (שבת קד א), וזהו מסכ"ת. ועקר השגת התורה הוא על ידי אחדות, כמאמר הכתוב (שמות יט ב) ויחן שם ישראל נגד ה' - בלב אחד כאיש אחד, ושם נפסק זהמתן, וכל שבט ושבט תקן צורף הוי"ה שלו, ואמרו 'נעשה ונשמע' בתשוקה גדולה מקירות לבם, והעלו מיין נוקבין ונתגלה כנגדן מיין דכורין - שיכד הקב"ה משמי מרום לתן להם התורה, וכו' להשגות התורה עד צורף הראשון שהוא שרש המקור לשאר הצורפים.

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

כמו דאיתא במדרש משלי סימן י' בא מי שיש בידו תלמוד הקדוש ברוך הוא
אומר לו בני הואיל ונתעסקת בתלמוד צפית במרכבה צפית בגאווה שאין הניה
בעולמי אלא בשעה שתלמיד חכמים יושבים ועוסקים בתורה ומציצין ומביטים
ורואין והוגין אמון התלמוד הזה כסא כבודי היאך הוא עומד וכו' עין שם וגם
חמר כתב הזהר היה טמון וגנוז אצלם עד אחר דורות האחרונות שנתפרסם
חמר הפתב ונמסר לכל ולנו כי אם לצפות ולהביט כל איש לפי הפטתו ועל
ידי זה נזכה גם לראות ולהגות לעתיד לבוא שגם שאר חכמינו זכרונם לברכה
היו יודעים במעשה בראשית ובמעשה מרכבה לדרש אך לא נתנה להתגלות
לנו כי אם בריאות דרבי שמעון בן יוחאי לטעם לכל אחד כפי ערכו עד לפחות
האותיות כדי שיזכו כל ישראל חלק במעשה בראשית ובמעשה מרכבה ומטעם
זה גם כן נתנה הזהר הקדוש גם לגמור אף על גב דלא ידע מאי קאמר שאמירת
הזהר הוא שני מדרגות צפיה והבטה ועל ידי זה נזכה אחר שני המדרגות שתקן
בזמן הזה לראות ולהגות במעשה בראשית ובמעשה מרכבה עצמו לעתיד לבוא
ברוך הוא וכו' כי לשון השאלה צפיה והבטה הוא אף על פי שאין עוסק בו
ואין בידו לעסק אלא צופה ומביט לזכות לאחר זמן לידיעת המעשה מרכבה
לעסק בה כמו השאלה צפית לישועה הלא הישועה עדין אין אלא הקדוש ברוך
הוא תובע ממנו הצפיה לבד ודי שגם על ידי זה לבד מתקרב הישועה לבוא כן
הוא השאלה צפית במרכבה תחלה ואחר כך יראה ואחר כך יתגה כמו שכתב
(הקדמת מסלות חכמה)

ספר הזהר יפרש הדרכים יסקל המסלה יכניס אהבה ויראה בלבו של אדם
ללמדנו ידריכנו במעגלי צדק להביא אותנו אל המנוחה ואל הנחלה
ומי לנו גדול מהספר הקדוש הזה ספר הזהר יפרש הדרכים יסקל המסלה יכניס
אהבה ויראה בלבו של אדם ללמדנו ידריכנו במעגלי צדק להביא אותנו אל
המנוחה ואל הנחלה.
(הקדמת המוציא לאור זהר דפוס מנטובה)

רבי שמעון בר יוחאי וסתרי תורה הוא בחינת התעוררות השנה
רבי שמעון בר יוחאי הוא בחינת התעוררות השנה, כי מבאר בדברי רבינו
זכרוננו לברכה שרבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד) עיר וקדיש מן שמיא נחת,
שהוא ראשי תבות שמעון, עיר וקדיש דיקא בחינת התעוררות השנה, כי עיר
הוא הפך השנה.

ועל כן הוא גלה ביותר כל רזין דאורייתא וסתרי תורה כי ליה יהי רשותא, כי
סתרי תורה הם בבחינת התעוררות השנה, כי פשטי אורייתא הם בחינת שנה,
וסתרי אורייתא הם בחינת התעוררות השנה שנתגלו על ידי רבי שמעון בר
יוחאי שהוא עיר וקדיש, עיר וקדיש, הפך השנה.

ומחמת שרשב"י היה בבחינת התעוררות השנה, בחינת אור הפנים, על כן התפאר
באידרא (זהר נשא קלב): דהא חמינא דאנפאי נהירין וכו', בחינת אור הפנים.
(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ג)

מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב
דע כי גזרה חכמתו יתברך שחבור ספר הזהר לא יתפרסם ולא יתגלה אלא
בדורו של רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום ועל ידו ונגזרה גזרה בפמליא של
מעלה שלאחר דורו של הרבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו לא יתעסקו
בזאת החכמה בפרסום עד הדור האחרון דורו של משיח בן דוד והכי איתא
בתקונים בהרבה מקומות שאלו הסודות לא יתגלו עד דרא דיייתי מלכא משיחא
ובמקום אחר אומר ובזכותי האי חבורא יתגלי מלכא משיחא רוצה לומר בדור
האחרון בשביל המתעסקים בחבור הזהר יתגלי מלכא משיחא ומצאתי כתוב
כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב עד
תשלום שנת ה' ר"ן ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתרה הגזרה והרשות
נתונה להתעסק בספר הזהר ומשנת ה' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו
ברבים גדולים וקטנים כדאיתא ברעיא מהימנא ואחר שבזכות זה עתיד לבוא
מלך המשיח ולא בזכות אחר ואין ראוי להתרשל.
(אור החמה בהקדמה)

על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו
על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן
כמבאר בזהר הקדוש וסימן לדבר: "סוד" במלוי 'סמ"ך וא"ו דל"ת' גימטריא
'משיח בן יוסף' במכון, שאף משיח בן יוסף יחיה ויתקיים על ידי זכות למוד
רזין דאורייתא.

הַסְכָּמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמִּשְׁרָ)

יהושע ברדוגו

בס"ד

לכבוד הרב הגאון שלום יודא גראס שליט"א
קבלנו בברכה את הספר שיצא לאור "נפש ישעיה" ע"י הרב ברדוגו יהושע שליט"א
רב המשחטה ברמת ישי.

ואנו שוחטי עוף העמק באנו עהח"מ

ר' עזריאל פזינצבסקי - ר' אברדג'יל דוד יצחק - ר' אדזיאשוילי יצחק - ר' פרץ
נסים - ר' ועקנין דוד - ר' אלמקייס שלום - ר' גלאנץ אליעזר - ר' פרידמן אברהם
- ר' גנזלר אברהם - ר' רפאל ברדוגו - ר' נחום קפלון - ר' אברהם פלמן - ר' יעקב
אגאשוי - ר' דוד אוחיון - ר' שלום אדזיאשוולי - ר' אשר בן עמי -

מעבר לדף רשימת השוחטים שקבלו ע"י הספר היקר "נפש ישעיה".

בברכת התורה ולומדיה

ע"ה יהושע ברדוגו

רב במשחטות עוף העמק, רמת ישי

יום ב' א' לח' כסלו תשמ"א

לכבוד מעלת הרב הגאון שלום יהודה גראס שליט"א

אנחנו שוחטי עוף העמק מודים בהוקרה רבה לכת"ר על הספר "זבח פסח" שקבלנו
ע"י הרב המשחטה הרב ברדוגו ור' יהושע שליט"א.

אנחנו תפלה שיצאו מעיינותיו החוצה.

בברכת התורה ולומדיה

ר' פרץ דוד - ר' יצחק אדזיאשולר - ר' אברהם גנגלר - ר' פרץ נסים - ר' עזריאל
פדינצבסקי - ר' שלום אגיאשוילי - ר' ברוך חורי - ר' רפאל ברדוגו - ר' דוד אברזיל
- ר' גבריאל רון - ר' אליעזר גנז - ר' כהן לוי - בן עמי אשר - ר' אברהם פלמן - ר'
יעקב אזאי - ר' נחום קפלון - ר' שלום אלמקייס - ר' פרידמן

שנת תשמ"ב

ראובן עלוש

בעה"י יום עש"ק י"א מנ"א תשמ"ב

אני מאשר בזה קבלת הספר זבח פסח. אני מודה לכם מאוד נהנתי מאוד מדברי תוה"ק ופסקי הלכה יפוצו מעיינותיו חוצה יגדיל תורה ויאדיר.

דרך אגב, ראיתי בספר הנ"ל שהאריך והרחיב כיד ה' הטובה עליו בענין שצריך למנות ב' שוחטים בשחיטת הבהמות ע"ש. ואני באתי לחזק את דברי קדשו ולומר שגם בעירנו זרבה (עיר הידועה במדינת תוניס עיר של חכמים וסופרים) ואגפיה היתה תקנת חכמים בכל תוקף כי לשחיטת הבהמות צריך להיות על ידי ב' שוחטים הבהמות דקות וגסות אבל העופות דוקא בשחיטת ערב יוהכ"פ צריך להיות שנים שוחטים והטעם הפשוט הוא כי אולי מרוב העייפות של השוחט לא ירגיש בבדיקת הסכין בפגימה ח"ו ולכן תקנו שאחד שוחט ואחד בודק הסכין ורק בבדיקת הריאה בדקה די באחד וכמ"ש כ"ז מוה"ר מוהרמ"ק זצ"ל בספריו בר"כ ושואל ונשאל, ואין כאן מקום להאריך, אסיים בברכה ודו"ש ממני.

הרב ראובן עלוש

מושב זמרת

שנת תשמ"ג

חיים דוד הלוי

הרב הראשי וראב"ד לת"א-יפו והמחוז

ב"ה תל אביב - יפו, י"ד מנ"א תשמ"ג

לכבוד הרב הגאון ר' שלום יהודה גראס שליט"א רב דקהל "מגן-שאול" ניו יורק
הנני שמח לאשר גם עתה קבלת ספרו החשוב "אנציקלופדיה לכשרות חמשה חלקים". אשר כמו כל יתר ספריו מלא ניחוח של תורה וחכמה, יישר חילו לאורייתא ויזכה עוד רבות בשנים להגדיל תורה ולהאדירה ברבות הטובה והברכה.

בכבוד רב

חיים דוד הלוי

שְׁלַחַן עֲרוֹךְ הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סֵדֶר הַלְמוּד לְשַׁבַּת פְּרִשַׁת בְּהָר

אם חשב עליהם מבעוד יום לתתם על המכה או שישב בהם שעה אחת מבעוד יום או שצבען בשמן דגלי דעתיה דלמכה קיימי או שזכרן במשיחה ליתנם על המכה בשבת תו לית בהו משום מוקצה ומשום רפואה נמי ליכא שאינו אלא כמו מלבוש שלא יסרטו בגדיו (במכה) ויש אומרים דלא סגי במחשבה לחוד:

כה. עורות יבשים בין של אומן בין של בעל הבית מותר לטלטלן. הגה: ויש אומרים דוקא עורות בהמה גסה דחזי לישב עליהם אבל מבהמה דקה אסור אלא אם כן חשב לישב עליהם מבעוד יום (רש"י פרק במה טומנין):

כו. נסרים של בעל הבית מותר לטלטלן ושל אומן אסור אלא אם כן חשב עליהם מבעוד יום ליתן עליהם פת לאורחים או תשמיש אחר:

כז. עצמות שראויים לכלבים וקליפים שראויים למאכל בהמה ופרורים שאין בהם כזית מותר להעבירם מעל השלחן אבל אם אין הקליפים ראויים למאכל בהמה אסור לטלטלם אלא מנער את הטבלא והם נופלים ואם יש פת על השלחן מותר להגביה הטבלא ולטלטלה עם הקליפים שאינם מאכל בהמה שהם בטלים אגב הפת ואם היה צריך למקום השלחן אפילו אין עליה אלא דברים שאינם ראויים למאכל בהמה מותר להגביה ולטלטלם:

כח. חבילי עצים וקש שהתקינן למאכל בהמה אפילו הם גדולים הרבה מותר לטלטלן:

כט. כל שהוא ראוי למאכל חיה ועוף המצויים מטלטלים אותו ואם אינו ראוי אלא למאכל חיה ועוף שאינם מצויים אם יש לו מאותו מין חיה או עוף מותר לטלטל מאכל הראוי לאותו המין ואם לאו אסור. הגה: ולפי זה מותר לטלטל עצמות שנתפרקו מן הבשר מערב שבת אם ראויים לכלבים דהא כלבים מצויים (בית יוסף דלא כהר"ן):

ל. גרעיני תמרים במקום שמאכילים אותם לבהמה

המשך סימן שח - דברים המותרים והאסורים לטלטל בשבת

יח. קוץ המונח ברשות הרבים מותר לטלטלו פחות פחות מד' אמות ובכרמלית מותר לטלטלו להדיא משום דחיישינן שמא יזוקו בו רבים ובמקום הזיקא דרבים לא גזור רבנן שבות:

יט. סולם של עליה שהוא גדול ועשוי להטיח בו גגו אסור לטלטלו אבל של שובך מותר לנטותו ממקום למקום אבל לא יוליכנו משובך לשובך כדי שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבוא לצוד:

כ. חריות (פירוש ענפים) של דקל שקצצם לשריפה מוקצים הם ואסור לטלטלם ישב עליהם מעט מבעוד יום מותר לישב עליהם בשבת וכל שכן אם קשרן לישב עליהם או אם חשב עליהם מבעוד יום לישב עליהם אפילו בחול:

כא. אבל נדבך של אבנים אף על פי שחשב עליו מבעוד יום אסור לישב (עליהם) אלא אם כן למדום (פירוש סדרום). הגה: ויש אומרים דדין אבנים כדין חריות וכן עיקר (מרדכי פרק במה טומנין והמגיד פרק כ"ה בשם הר"ף וכן יש לפרש הרא"ש):

כב. אסור לכסות פי חבית באבן או בבקעת או לסגור בהן את הדלת או להכות בהן בברזא (פירוש הקנה שמשמיים בחבית להוציא היין ממנו) אף על פי שחשב עליה מבעוד יום אסור אלא אם כן יחדה לכך לעולם אבל יחדה לשבת זה בלבד לא והני מילי בדבר שאין דרכה ליחדה לכך כגון הני דאמרן אבל בכל מידי דאורחיה כהכי כגון לפצוע בה אגוזים ביחוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר דלא שניא ויש אומרים שצריך שיעשה בה שום מעשה של תיקון מבעוד יום (ועיין לעיל סימן רנ"ט דביחוד סגי):

כג. מותר לחתוך ענף מן הדקל מבעוד יום ומותר להניף בו על השלחן בשבת להכריח הזוכים כיון דלצורך חתכו עשאו כלי גמור:

כד. פשתן סרוק וצמר מנופץ שנותנים על המכה

של מי רגלים אסור להחזירם אלא אם כן נתן לתוכם מים:

לו. אין עושין גרף של רעי לכתחלה דהיינו להביא דבר שעתידי לימאס כדי להוציאו לכשימאס ואם עבר ועשאו מותר להוציאו:

לז. במקום דאיכא פסידא מותר להכניס מטתו אצל גרף של רעי ולקבוע ישיבתו שם כדי להוציאו:

לח. מכניס אדם מבעוד יום מלא קופתו עפר ומיחד לו קרן זוית ועושה בו כל צרכיו בשבת כגון ליטול ממנו לכסות צואה או רוק וכיוצא בזה אבל אם לא ייחד לו קרן זוית בטל אגב עפר הבית ואסור לטלטלו. הגה: ולכן מותר ליקח פירות הטמונים בחול כי אין אותו עפר מוקצה (בית יוסף סימן שי"ח בשם שבולי לקט):

לט. אסור לטלטל בהמה חיה ועוף ואף על פי כן מותר לכפות את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו בו ובעודם עליו אסור לטלטלו:

מותר לטלטלן ואדם חשוב צריך להחמיר על עצמו שלא לטלטלן אלא דרך שינוי:

לא. בשר חי אפילו תפל שאינו מלוח כלל מותר לטלטלו משום דחזי לאומצא וכן אם היא תפוח (פירוש מסריח, רש"י) מותר לטלטלו משום דראוי לכלבים:

לב. דג מלוח מותר לטלטלו ושאינו מלוח אסור מפני שאינו ראוי:

לג. קמיע שאינו מומחה אף על פי שאין יוצאים בו מטלטלין אותו:

לד. כל דבר מטונף כגון רעי וקיא וצואה בין של אדם בין של תרנגולים וכיוצא בהם אם היו בחצר שיושבים בה מותר להוציאם לאשפה או לבית הכסא ואפילו בלא כלי ואם היו בחצר שאינו דר שם אסור להוציאם ואם ירא מפני התינוק שלא יתלכלך בה מותר לכפות עליה כלי:

לה. אף על פי שמותר להוציא גרף של רעי ועביט

שַׁבַּת בּוֹ תִּשּׁוּבָה

לקוט מספֿר שִׁכְר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוֹהֵר הַקְדוּשׁ וְסִפְרֵי קִבְלָה ש"ס
ומדְרָשִׁים וְסִפְרֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב

מי שעובר על מצות התורה, היראה הרעה מכה אותו

בהקדמת ספר הזהר דף קצ"ה וז"ל: ובגין כך כתיב בראשית דאיהי יראה, ברא אלקים את השמים ואת הארץ, דמאן דעבר עלדא עבר על פקודי דאורייתא ועונשא דמאן דעבר עלדא האירצועה רעה אלקי ל', והיינו והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלקים הא אילין ד' ענשים לאענשא בהון בהון חיביא נומשום זה כתוב בראשית שהוא יראה, ברא אלקים את השמים ואת הארץ, כי מי שעובר על זה עובר על כלמצוות התורה, וענשו של מי שעובר על מצות התורה הוא שרצועה הרעה הזו, דהיינו היראה הרעה מכה אותו, והיינו והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלקים, הרי אלו ארבעה ענשים להעניש בהם את הרשעים.

מי שאינו עוסק בעשיית הטוב הפר יראת שמים והוא מן הרשעים

בשערי תשובה, השער השלישי (אות יב) וז"ל: וקיום מצות עשה נקרא יראת שמים כמו הזהירות במצוות לא תעשה, שנאמר (ויקרא יט, לב): מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלקיך אני ה', ונאמר (תהלים לד, יב): יראת ה' אלמדכם, ונאמר אחריו (שם פסוק טו): סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, למדנו מזה כי מי שאינו עוסק בעשיית הטוב ובקשת שלום, הפר יראת שמים והוא מן הרשעים כי לא יירא אלקים, שנאמר (קהלת ח, יג): וטוב לא יהי' לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלקים.

הנושא תפלין ואינו הגון, לא ינקה, בגימטריא זה הוא דין גיהנם בפירושי התורה לבעלי התוספות, יתרו כ', וז"ל: לא תשא, אמר הקדוש ברוך הוא אני נקרא טהור וכל שאר הכנויים שלי ואם אין כך

כל המדות הללו שנתכנת בהם, שנאמר בפסוק את ה' אלקיך תירא, לא תשא את השם בחנם, תשא זה הנושא תפלין ואינו הגון, לא ינקה, בגימטריא זה הוא דין גיהנם.

מי שאינו עוסק ביראה נענש חס ושלום

בראשית חכמה, פתיחה (אות ז) וז"ל: ועוד בתקונים (תקון ע, קכב, א): כי מי שאינו עוסק ביראה לפחות נענש חס ושלום, וזה לשונו: ומאן דמשתמע קלי' בין באורייתא בין בצלותא בין בצעקה בלא דחילו מיד וישמע ה' ויחר אפו וגו' [ומי שמשמיע את קולו בין בתורה ובין בתפלה בין בצעקה בלא יראה מיד וישמע ה' ויחר אפון].

כיון שאינו דבוק ביראת ה' נדבק ברעה

הגר"א ביהל אור, (חקדמת ספר הזהר יא, ב) וז"ל: אשר אדם מפחד תמים ומקשה לבו יפול ברעה (משלי כח, יד), ומקשה כו' הוא היפך של אשרי אדם מפחד תמיד רצה לומר אפלו בשעת טובה, ומקשה הוא היפוכו, לא מבעיא שבשעת הטובה אין מפחד, אלא אפלו ברעתו מקשה לבו, דגמת פרעה, יפול ברעתו כיון שאינו דבוק ביראת ה' אז נדבק ברעה שהוא היראה רעה רצועה בישא דלקי ובה יפול.

ובאבן עזרא שם עה"פ וז"ל: ושנות רשעים תקצרנה (משלי י, כז), תקצרנה מהזמן שיוכל לחיות, כי ה' יחליש כחו או ימיתם על ידי פגע ומקרה בעבור שאינם יראים ממנו.

רשע לא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלקים

והא ההוא תלמודא דהוה בשבבותי' דרבי אלכסנדרי ושכיב אדזוטר ואמר אי בעי האי מרבנן הוה חיי, והא איתא דלמא מה בקדושיו לא יאמין, ההוא מבעט ברבותיו הוה (חגיגה ה, א), רבי אלכסנדרי הי' מכיר בו שלא הי' מן הקדושים, וכתיב וטוב לא יהי' לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלקים, ותניא במסכת קדושין (לג) מורא זו איני יודע מהו, כשהוא אומר והדרת פני זקן ויראת מאלקיק, הוי אומר מורא זו כבוד חכמים (רש"י שם).

המשך יבא

אגרת

לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

לכבוד כ"ק האדמו"ר שלום יהודה גרוס מהאלמין שליט"א

הנה אנחנו בימי אחרית הימים ימים נפלאים, ימים שהחשף מעיד על האור, זה אינו חושף טבעי זה חושף שמורה שיש אור שהולך להתגלות, כונננו לאור ה' יתברך, ואור הגאולה, אנחנו באמת מצפים אליו חפצים בו, אמן נכון שאנחנו חפצים בכך גם בשביל שישור מעלינו שעבוד המלוכות וכו', אבל זה לא העקר, העקר הוא בשביל שגורא את ה' עין בעין, נהנה מהאין סוף בעצמו ללא שום אמצעים, שהרי ה' הוא מקור כל ההנאות מקור כל הכחות.

אמנם ידוע שאין דבר שמגיע לאדם, ללא שהתעוררות מצידו, כל דבר שאדם חפץ בכך, הוא צריך לעשותו כלי קבול לכך, וכמו שאומר הנביא שהשם נותן חכמה לחכמים, מי שאינו חכם אינו מקבל חכמה, ולכן ה' אמר שיהיה רעב בארץ לשמוע את דבר ה', והיינו שיהיה רעב באחרית הימים ללמוד על הקב"ה בעצמו, תורת הפשט היא מלבוש של ה', היא מורה את דרכו, היא חשוכה מאד, ונצרכת לידיעת חיי היום יום, אבל היא בבחינת חיי שעה, אמנם ודאי ששכרה נצחי, אבל עצם הלימוד בה אינה מלמד אותנו על ה' והדבק בחיי נצח, אבל רשב"י ע"ה למד אותנו איך פן למצוא בתורה את ה' יתברך, איך לדעת באמת שכל התורה היא התגלות ה' בעולם, איך כל מילה בתורה מודיעה את דרכיו, ומלמדת מי הוא האין סוף ברוך הוא וברוך שמו.

מעלת הזוהר מלמדת אותנו על כל פעולה בעולם איך ה' פועל אותנו, איך ה' דואג לנו, איך ה' את הכל למעננו, את נשמתנו חצובה מהאין סוף, איך להסיר מעלינו את כל הספקות הרבים, איך למצא מתוק גם בזמן "מר", והעקר שהיא בלבד תביא את הגאולה בשלמות וברחמים, כמו שאמר רשב"י ע"ה "בדא יפקון מן גלותא".

אלא שאנחנו לא נחספים כל כך לרשב"י ע"ה ולספרו הזוהר הקודש, ספרו הקדוש נראה לאנשים שהוא שיהיה רק למקובלים, או רק ליחידים סגולה, זה אינו, וכבר צעקו רבים וביניהם הרה"ג שריה דבילצקי שליט"א, שזה עצת היצר אשר הוא אומר לעולם שהזהר אינו בשבילם, אלא רק ליחידים סגולה, רק לתנאים או גאונים, אבל חלילה לא בשבילנו.

אבל בכל חושף ה' מאיר לנו את אורו, ולכן בדור זה גילה לנו ה' ברוב רחמי וחסדיו עלינו את הגאון הצדיק האמתי שלום יהודה גרוס האדמו"ר מהאלמין שליט"א אשר פועל ללא הרף יומם ולילה, ומזיל את כל כחותיו מחשבותיו וצעדיו למען גילוי מעלת הזוהר הקדוש בספרים "אור הזוהר" "מאורות הזוהר" ופדרשותיו, ואת עצם הזוהר הקדוש, לכל בר בי רב, לכל יהודי חכם ותמים, למדן ואינו למדן, ובקצור נמרץ לכולם, שכן רצונו של רשב"י ע"ה כמובא בזוהר פעמים רבות שעתידי הזוהר להיות לימוד בשביל כולם ללא יוצא מן הכלל, קטנים וגדולים, קדושים ופשוטים, ובזכות האדמו"ר זכינו באמת להפיר עוד ועוד את מעלת הזוהר הקדוש גילגלו פמה גדולה מעלת למודו, אין חסר בספרי זוהר, המה מחלקים בכל מקום מאת האדמו"ר, לימוד הזוהר נשפך בברכה כמים חיים בכל העולם בזכות האדמו"ר.

וכן אני הקטן קבלתי בזכותו האדמו"ר בפרסומו על מעלת הזוהר, ועצם הפצת הזוהר, כוחות רבים והשתוקקות להפיר את פני ה' יתברך, ולשבת ולהגות בתורת רשב"י ע"ה, וגורי רשב"י - האריז"ל הרמח"ל והגר"א, ולהגות בחכמה גדולה זו, עד שלבי נתמלא אור שבעת הימים, אור שמחת אלקים,

אור אשר מקרב אותי אל בורא העולם בכל יום ויום, ואור אשר זיכני להיות שתף גם יחד עם פרשנים רבים על הזוהר, לבאור הזוהר הקדוש בצורה שיכלית אקטואלית, באפן אשר מתאים לדור הזה, והעד על כך, ספרי הבכור ששמו נקרא בישראל "ורוח על פני מים" אשר הוא מבאר את עומק התורה ג'ן פרשיות כל ענין וענין כמעט, בשאלות ותשובות, באורים, ופרפראות, אמונה ובטחון, שמחה בעבודת ה', ותשובות על שאלות המדע נגד האמונה, דרכי אבות החסידות, ובאורים על דרך הרמז, ועוד ענינים רבים אשר משיבים נפש כל רואה, וכן עוד ספרים רבים כאשר אכתב לקמן, וכניהם, ביאור נפלא על האידרא רבא והאידרא זוטא אשר שם טמונה כל תורת רשב"י, והם מפתח להמשיך ולדעת וללמוד ולהקיש ממקום למקום את אור הזוהר, ולכן חפצתי ב"ה את הבאורים האלו, בצורה קלה, קצרה, נפלאה, ומשמחת. יתן ה' והלמוד יעשה רושם בכל הלומדים.

ובקשה אחת לי אליך כבוד האדמו"ר שליט"א, שתמשיך עוד ועוד למען ה', ולמען ישראל, בעבודת הקדוש אשר אתה עושה, תמשיך לגלות לתמימים אשר לא זכו לאור אמת לראותה, תעזר לכל הרחוקים מאת ה' באמת, אפילו להוגי התורה יום ולילה אבל עדין עוד לא זכו לאור זה, עזר להם לדעת את ה', שכלא לימוד הזוהר וכו' לא יכול האדם לדעת את ה', כמו שאמרו רבים חכמים וגדולים - בעלי החסידות, הגר"א, הרמח"ל, האריז"ל, והגדול שבכלם אליהו הנביא, בזוהר הקדוש, שמי שלא לומד את הזוהר הקדוש אינו יכול לאהוב את ה', הרי הוא כתינוק אשר עיניו סגורות, ואמרו לו שיש לו אב שנותן לו כל אשר צריך, אבל איננו מבין מה מעלת הנתינה, באיזו חכמה הנתינה, ומה טעם מעשיו אשר צוה עלי אביו לעשות אותם למענו, אינו יודע מדוע הוא פועל, ולכן אינו מכוון עדין בכונה הנכונה בעבודת אביו, ועליו נאמר שהוא עובד על מנת לקבל פרס, כן מי שלא למד את דרך ה', אלא רק שמע את חקיו מה לעשות ומה לא, אומר אליהו הנביא שאינו נקרא שמפיר את ה' ואהוב אותו, ולכן בקשה לי אליך בשם כל ישראל שתמשיך בעבודת הקדוש זה, תודה, שלום, וכל טוב, מידוד ישראל אינגבר מחבר ספר "ורוח על פני המים" וכו'.

והנני שמח להביא את ספרי וכניהם את ספר "ורוח על פני המים" אשר זכה להערכה רבה בקרב הלומדים ובהסכמת הרבנים, ולשמחה של האדמו"ר מצאנז, והרב חיים כהן [החלקן], ועוד כמה וכמה מחיבורי מקצועות תורת הזוהר הקדוש, בדרך שיכלית מחדשת ואקטואלית אשר מתאימה ממש לבני דורנו אשר אנו היום, הנותנת לנו כוח להתמודד עם החושך הפנימי, ולשאף אור גדול אין סופי, ולהיות ממקורבי הגאולה בפועל.

ואלו ח"י הספרים, אשר ילמד אותם האדם "וחי בהם".
"ורוח על פני המים"

כשבע מאות עשרים עמודים הגדושים בביאור על כל פרשה ופרשה מפרשות השבוע, המלאים בדרך עבודת ה' בשמחה, באמונה וביטחון, בתשובות על שאלות המדע נגד אמונתנו, ביאורים על דרך הרמז, הקדמות לתורת רשב"י, ביאורים המבארים איך כל הקללות אשר נתקללו עם ישראל בתורה, המה ברכות. והכל בדפוס מפואר ויפה המשמח עין כל רואה.

"האידרא"

ביאור נפלא על האידרא רבא בכל נושא ונושא, ונופך המבאר את הדברים ומקרבם אל השכל.

"אור שבעת הימים"

ביאור על האידרא זוטא, בכל נושא ונושא בצורה קצרה ומשמחת.

יצירת דוד

ביאור נפלא וקצר על ספר היצירה, אשר עוזר ללומד הזוהר לאסוף משושים רבים וחשובים, אשר עוסקים בעולם הזה, כלומר בחכמת המזלות והטבע, לעזר ללימוד הזוהר הקדוש.

בחכמה יבנה בית

ביאור על ספר קהלת המבאר את דרך החיים, והמואס בטפל ובוחר בעיקר.

המשך בעמוד כו

זהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים

מספר "השבת והזהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

טעם אסור חרישת הארץ וטלטול כלי הארץ בשבת

ומשום זה אסור לחרש בארץ ולעשות בה גמות, שנעשה כאלו עשה פגם בארץ הקדושה, שהיא שכינה. ואסור להשתמש בכלים של הארץ בשבת, ואפילו לטלטל אבן ולא דבר, אלא כלי סתם, שיהיה מנוחה להם בזכות השכינה שנקראת אבן, שכתוב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה - בתפלה, עמידה היא לישראל, שבגללה יש להם קיום בעולם, ועליה נאמר (שם מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה ג) על אבן אחת שבעה עינים. (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

ענין אסור הוצאה בשבת

ומשום זה נאמר, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לשמר אותה בדירתם, שלא יצאו מרשות היחיד לרשות הרבים. וזהו

טעם אסור חרישת הארץ וטלטול כלי הארץ בשבת

ובגין דא, אסור למחרש בארעא, ולמעבד בה גומות, דהוי כאילו עבד פגמו בארעא קדישא, דאיהי שכינתא. ואסור לאשתמשא בכלים דארעא בשבת. ואפילו לטלטל אבן. ולא מידי אלא כלי בעלמא. דיהוי נייחא לון בזכו דשכינתא דאתקריאת אבנא, דכתיב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה, בצלותא. עמידה איהי לישראל, דבגינה אית לון קיומא בעלמא. ועליה אתמר, (בראשית מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה ג) על אבן אחת שבעה עינים, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

ענין אסור הוצאה בשבת

ובגין דא (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לנטרא לה בדירתם, דלא יפקון מרשות היחיד לרשות הרבים. והאי

יציאות השבת שנים שהן ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה גמי יציאה קרי לה. ואינו סמאל ונחש, צריכין ישראל לנטרא לון, דלא ייעלון לדירה דשכינתא, דאיהי רשות היחיד. מאן רשות הרבים. חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות דסמאל ונחש, ושבעין ממנן דעמין.

(ח"ג קע"ג, א)

ובדין, ישראל בלהו מתעטרין בעטרין דאינון נשמתין קדישין, בלהו בחדוה בנייהא. וכל השבת, אית לון ההוא חדוה, וההוא נייחא, וכל צדיקניא די בגנתא, בלהו סלקין ומתענגין בענוגא עלאה, דעלמא דאתי. ביון דנפיק שבתא, בלהו נשמתין פרחין וסלקין.

השבת שנים שהן ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה גם כן יציאה קורא לה. ואלו הם סמאל ונחש, צריכים ישראל לשמור עליהם שלא יכנסו לדירה של השכינה, שהיא רשות היחיד. מי רשות הרבים? חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות של סמאל ונחש, ושבעים ממנים של העמים.

ואז ישראל כלם מתעטרים בעטרות של אותן נשמות קדושות, כלם בחדוה במנוחה. וכל השבת יש להם אותה חדוה ואותה מנוחה, וכל הצדיקים שבגן, כלם עולים ומתענגים בענג עליון של העולם הבא. כיון שיוצאת השבת, כל הנשמות פורחות ועולות.

מדוע משיח לא בא?

ר' הירש לייב כבר יודע עתה כי בנו אכל בעת צעירותו סעודה אצל זרים, אבל ביחד עם זאת התמיהה שלו הלקה וגברה מאחר והלא ידוע כי בית המלון שיק ליהודי ירא שמים ותלמיד חכם ששמו ר' אליעזר טרונק, שוחט העופות מהעיר, גם ידוע כחסיד ובעל מעשים טובים, אם כן איך זה יכול להיות שדוקא בעת אותה סעודה שהילד היה שם אכלו אצל טרף רחמנא ליצלו?

ר' הירש לייב מחליט לפנות קדם כל לבעל בית המלון ר' אליעזר אולי הוא עוד זוכר את אותם המאכלים שהגישו אז בחתנה.

למחרת מיד אחרי תפילת שחרית היה כבר ר' הירש ליב אצל ר' אליעזר בבית המלון. "אולי אתה זוכר, ר' אליעזר - שואל ר' הירש לייב - את ארוחת החתנה שנערכה אצלך בתקופת חנכה לפני עשר שנים?".

"מה אתה מדבר, ר' הירש לייב? - פותח עליו ר' אליעזר זוג עינים כבדות - כמעט פעמים בשבוע שנערכות כאן חתנות גדולות איך אני יכול לזכר בדיוק את אותה חתנה שנערכה לפני עשר שנים?"

אבל ר' הירש לייב מתחנן אליו ממש בתחנונים שהוא בכל זאת ינסה להזכר - והוסיף - הדבר נוגע לי ממש לחיי, אז תפס ר' אליעזר את ר' הירש לייב ויחד עמו למרתף שם ליד מנורת לילה הוא מנסה לחפש בספרי החשבונות, עד שמצא כתוב באותו פנקס כדלהלן: "ביום השני של חנכה כ"ו כסלו בשנת תקפ"ו נערכה חתנת ר' יקותיאל הלפרנט (בזוג שני) הוא שלם מראש את כל ההוצאות".

ר' הירש ליב ראה שעקשנות משתלמת, הוא כבר יודע של מי היתה החתנה הוא רק צריך לעבור אל יקותיאל המתגורר ברחוב הסמוך ולבדוק אצלו מה קרה אז עם העופות ששחטו באותה חתנה על ידי השוחט.

אותו יקותיאל היה מן היהודים המאד פשוטים של לאמזע, הוא היה מאד מגושם, עבודתו היה לתקן ארוות סוסים, וכשראה את ר' הירש ליב המורה הנראה נכנס לביתו, קבל אותו בחייוך רחב שנראה היטב על פניו החיורים.

מה עושה המורה צדק במקומי? - שואל הוא את האורח מבלי לאמר שלום, קולו נשמע בדיוק כמו קולות ארוות הסוסים.

ר' הירש ליב בקש ממנו שייספר לו בענין חתנתו בזוג שני שנערכה לפני עשר שנים. את יקותיאל כלל לא מענין מדוע אותו "חצי רב" - כפי שפנה את ר' הירש ליב - מעונין

לדעת מה קרה בחתונתו לפני עשר שנים, הוא אינו נמנה על אותם האנשים שדבריו מן הסוג הזה מעניין אותם ונמצא עדין בזכרונם, עבורו מספיקה העבדה היבשה שאחד מ"בני העיר" עומד ומדבר אתו ומתעניין במהלך חייו, האם עוד יש משהו שחשוב וגדול יותר? לכן מוכן היה למסור לר' הירש ליב את כל מה שנוגע. הוא מספר לר' הירש ליב שלפני שלשים שנה הוא התגרש מאשתו הראשונה רחל שהיתה מהעיר ראונגע ולאחר שישב לבד במשך עשרים שנה החליט להתחתן עם אשתו השנייה חנה.

מבלי שתבע ממנו ומבלי שנאלץ היה לדחף אותו לכך ממשיך יקותיאל לספר נקודות מענינות מאותה חתנה שהוא ארגן, מי היה הרב מסדר הקדושין ומי היה השוחט של העופות לאותה חתנה. לר' הירש ליב זה היה כבר מספיק, הוא נפרד ממנו כשהוא מאחל לו אריכות ימים ושלווה בית ומשם הוא פנה מיד לביתו של השוחט.

מיד כשנכנס ר' הירש ליב לביתו של השוחט נתן לו שלום ושאל אותו: האם אתה עדין זוכר איך הלכה אז השחיטה בעת ששחטת את העופות לחתונתו של יקותיאל הלפערט לפני עשר שנים?".

אותו שוחט זקן שפבר יצא לפנסיה מעסק השחיטה בשל גילו המתקדם, מיד נהיה חור והחל לגמגם:

אותה חתנה של יקותיאל שם נכשלת בשיטת העופות, כמה תעניות כבר התענית ועתה אתה בא שוב להזכיר לי את עוונתי...

האם השחיטה לא היתה כשרה חס ושלום? - שואל ורועד ר' הירש ליב.

"לא, לא", מרגיע אותו השוחט - השחיטה היתה בתכלית הכשרות, אך צרה אחרת היתה כאן". והוא השתתק.

"מה עוד יכול להיות?" ממשיך ר' הירש ליב, מה יכול לעניין אותך מה שארע לפני עשר שנים - מנסה השוחט הזקן להתחמק ממנו.

כאן שפך ר' הירש ליב את כל לבו בפני השוחט הוא מספר לו את כל אשר ארע לבנו משה נח ומה אמר על כך רבי עקיבא איגער, הוא אינו יכול למצוא מנוח עד שימצא מה היה הגורם לכך בכדי שיוכל להזהיר אחרים על כך.

השוחט התרשם מאד מדבריו של ר' הירש ליב והיה מלא התפעלות מראיתו הרחוקה והעמקה של הגאון רבי עקיבא איגער.

"זה קרה לפני שלושים שנה - החל השוחט לספר בקול נמוך - יקותיאל הלפערט גרש את אשתו מהעיר ראונגע, מי סדר את הגט בבית דין המקומי איני יודע, אך לאחר כמה שבועות היו שמועות כי הגט אינו כשר לכן אשתו הראשונה של יקותיאל היא עדין אשת איש, כמה שנים לאחר מכן עוד הפל דברו כי היא עדין אשת איש ובסופו של דבר הענין נשכח.

לפני עשר שנים ושלשה חדשים התחתן שוב יקותיאל, הרב מסדר הקדושין לא ידע ולא היתה לו כל משג מענין אותו הגט הפסול שנערך עשרים שנה קודם לכן וגם אני כלל המשך בעמוד לב

זהירות נחיצות למצות קריאת שמע שחרית וערבית

איתא בזהר הקדוש (בלק קפו.) דמי שאינו קורא קריאת שמע בזמנו אפלו עסק בדבר מצוה מנדה לשמים כל אותו היום. ובזהר הקדוש (רמט:) כשמנדה מן השמים אין תפלתו נשמעת. ובמקדש מלך (בלק דף קפו) מי שלא קרא קריאת שמע בעונתה נהפך מן רמ"ח - לחר"ם, חס ושלוש, ותפלתו ותורתו של כל היום אין עולה למעלה. ובאבות דרבי נתן (אבות פרק ג משנה ד) דברים נוראים בענין זה שכתב - דשנה של שחרית מוציאה את האדם מן העולם - הינו שישן עד שעבר עליו זמן קריאת שמע, ובשאלות ותשובות לב חיים (סימן קמ"ד): להכות מכות מרדות למי שאינו קורא קריאת שמע בזמנו. ובימות הקניץ סוף זמן קריאת שמע מקדם ועלולים ביותר לאחריו, וצריכין להזהר אז ביותר שאת, ועל פן הדרך הישרה שיבור לו האדם כדלהלן:

א. אם בברור לא יגיע עם הצבור לקריאת שמע בזמנו (כמו עכשו בקניץ) יקרא עם התפלין שעליו - אצל קריאת שמע דלפני קרבנות - כל ג' פרשיות של קריאת שמע ויכון לפני הקריאה לצאת בזה מצות עשה דקריאת שמע של שחרית, ומצות עשה דזכירת יציאת מצרים (עיין מגן אברהם ומשנה ברורה ובאור הלכה סוף סימן מ"ו).

ואם אין התפלין אז עליו ימתין מלקרות עד אחר הנחת התפלין, ובתנאי שברור לו שלא ישכח לקרא אז, אבל בלאו הכי מוטב שיקרא עכשו בלי תפלין, (עיין דגול מרובה וחיידושי רבי עקיבא איגר שם, ובשאלות ותשובות שו"מ מהד"ת חלק ג' סימן ע"ז, אשל אברהם מבוטשאטש סימן כ"ה, שאלות ותשובות בית יצחק סימן ט' וסימן ב' או ג', שאלות ותשובות מהרש"ג סימן נ"ב, שאלות ותשובות לבושי משפט מהדורה ג' סימן ה', שאלות ותשובות תורת יקותיאל (סימן י"א וסימן ש"א).

ב. כלל גדול נקט בידך אם אפשר לקיים מצות קריאת שמע בתפלין, זהו המבחר, ואם לאו לא יבטל בשביל זה קריאתה בזמנה. (עיין בפוסקים שם).

ג. אם ספק אצלו אי יגיע עם הצבור לקריאת שמע בזמנו, יקרא קריאת שמע לפני התפלה, ויתנה לפני זה, דאם יגיע הצבור לקריאת שמע בזמנו מכון לצאת עם הצבור אז, ואם לאו רוצה לצאת עכשו, ויקרא כל ג' הפרשיות.

(חידוש רבי עקיבא איגר סוף סימן מו'), שאלות ותשובות שאלת שמואל (סימן ה'), פלא יועץ (ערך קריאת שמע).

ד. אם קם בבקר בזמן מאחר ובפריט בשבתות וימים טובים מוטב לקרות קריאת שמע מיד ולא להמתין עד אחר שיקרא ברכות התורה, וכל שכן שלא להמתין עד אחר שיטבל במקוה. (עיין סוף סימן מ"ו, ופרי מגדים משנה ברורה סימן פ"ח, ושולחן מלכים דף ל"ו אות ל"ה).

ה. לא יסמוך לקרא קריאת שמע בצמצום לפני סוף זמן הקריאה דלפעמים אין המורה שעות מדויק וכן בכל מצוה התלוי בזמן. (ישועות חכמה סימן ע', חוסן ישועות אות ב').

ו. אם רוצה לילך לישן והוא כבר חצי שעה לפני עלות השחר, צריך להמתין עד התחלת זמן קריאת שמע (בערך 20 - 25 מינוטין אחר עלות השחר) ולקרות ג' פרשיות של קריאת שמע ואחר כך יישן, (שאלות ותשובות בניין עולם סימן א'), ואם יש לו מורה שעות המעורר (וועקער זייגער) ומכינו לעוררו לפני סוף זמן קריאת שמע יכול לסמוך על זה, ואם הוא אדם שאין ברור שיקום משנתו על ידי זה, לא יסמוך על זה. וכן אין לסמוך שאחר יעוררהו אפילו צוהו פן ישכח. (ישועות חכמה סימן ע' חוסן ישועות א' - ב').

ז. מי שהתחיל להתפלל וכבר עומד באמצע פסוקי דזמרה ונזכר שעדיין לא קרא קריאת שמע ועד שיקרא יעבר הזמן, יגמר עד סוף הפרק ויקרא קריאת שמע שם. ואם עומד סמוך לישתבח יגמר ישתבח ויקראנו שם. (משנה ברורה ושאר אחרונים).

ח. בכל פעם לפני קריאת שמע ישהה מעט ויחשב בלבו, הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של קריאת שמע ומצות עשה של זכירת יציאת מצרים, ובמקום שמתר להפסיק מתר לאמרו בפה. (עיין סימן ס' ובפוסקים). ואם לא בנו, צריך לחזור ולקרותה (פתיחה לפרי מגדים הלכות ברכות השחר, סימן ד' אות ה', סדור היעב"ץ סדר קריאת שמע אות י"א).

ט. כשהגיע הין ל"ב שנה לכלי עלמא מחיב האב לחנך בנו לקרות קריאת שמע בזמנו (משנה ברורה סימן ע"ח סעיף קטן ח') וכהיום שאין מדקדקין כל כך בזה שוררת הזנחה גדולה בענין זה אצל בחורים גדולים לדקדק בזה.

קריאת שמע של ערבית בלילה יש גם כן חובת קריאת שמע כמו ביום, וישנם אפילו מדקדקים שאין זהירין בעקרי דיניהם ומפסידים בידים מצות עשה של תורה שבכל יום.

המשך בעמוד כב

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

קד. חֲבִית או שָׁאָר כָּלִי שֶׁמִּנְחָה בּוֹ מִיָּם או שָׁאָר מִשְׁקָה אָסוּר לְפָרֶס עָלֶיהָ בְּגֵד לְכִסּוֹתוֹ אִם אֵינוֹ מִיָּחָד לְצָרָהּ זֶה דְּחִיּוּשִׁינָן שְׂיָבֹא לִיָּדֵי סְחִיטָה (ש"כ סעיף ט"ו).
קה. מִי שֶׁנִּרְטְבוּ בְּגָדָיו מִן הַגֶּשֶׁם או זָעָה כְּשֶׁפּוֹשְׁטָן אָסוּר לְשַׁטֵּחַן כְּדֵי שִׁתְיָבֶשׁוּ, וּבְגֵד שֶׁמִּקְפִּיד עַל מִיָּמָיו אָסוּר אֶפְלוּ לְטַלֵּט לְאַחַר שֶׁפִּשְׁטוּ מֵעָלָיו דְּחִיּוּשִׁינָן שְׂמָא יִסְחָטוּ (סימן ש"א סעיף מ"ה).

קו. אָסוּר לִילֵךְ בַּשַּׁבָּת בְּמָקוֹם שֶׁיִּכּוֹל לְהַחֲלִיק וְלִפְלֹ בְּמִים שְׂמָא יִשְׁרוּ בְּגָדָיו וְיָבֹא לִיָּדֵי סְחִיטָה (ש"א סעיף ג, ושולחן ערוך הגר"ז שם, קיצור שולחן ערוך סימן פ' סעיף ל"ד).
קז. אָסוּרָה אִשָּׁה לְצַבֵּעַ פָּנֶיהָ בַּשַּׁבָּת (ש"ג סכ"ה).

קח. יֵשׁ לִיזְהַר כְּשֶׁיִּגְדִּי צְבוּעוֹת מִפְּרוֹת שְׂאֵכֶל שְׂלֹא יִגָּע בְּבִגְדוֹ וְלֹא יִקְנֹחַ בְּמַפָּה, וְכֵן בְּדָם חֲטָמוֹ וּמִכְתּוֹ (שכ"ח סעיף מ"ח), וְלִצְרָהּ יֵשׁ לְהַקֵּל כִּינּוֹן שֶׁהוּא דֶּרֶךְ לְכָלוּף (עיין משנה ברורה קמ"ו, ונימוקי אור"ח שם, ומחצית השקל שם).

קט. הַצּוֹבֵעַ אוֹכְלִין וּמִשְׁקִין וְרוֹצֵה בְּהַצְבִּיעָה אָסוּר (פרי מגדים ש"כ, אשל אברהם סעיף קטן כ"ה).

קי. תִּינוּק שֶׁהִשְׁתִּין עַל בְּגֵד אָסוּר לְשַׁפֵּךְ עָלָיו מִיָּם (ש"ב סעיף ט"ו), וּבִשְׁעַת הַדְּחָק יֵשׁ לְהַקֵּל לְטַל עָלָיו (עיין אליהו רבה דבסמ"ג סמ"ק ומרדכי מתירים בפרוש, וכן בשו"ר מנחה בהשמטה בשם מהרש"ם, ודעת תורה סימן ש"ב, ואשל אברהם בטשאטש סימן ש"ב).

קיא. פְּרוֹת שֶׁנִּתְפָּזְרוּ בְּבֵית או בְּחֶצֶר בְּמָקוֹם אֶחָד מִתֵּר לְקַבֵּצָם, אֲבָל בְּנִתְפָּזְרוּ אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה דְּאִיכָּא טִירְחָא לְקַבֵּצָם אָסוּר לְקַבֵּצָם תּוֹךְ הַסֵּל אֲלֹא מִלֵּקֵט וְאוֹכֵל (של"ה סעיף ה), וְיֵשׁ אֶפְנָיִם לְהַקֵּל עֵין בְּאוֹר הַלֵּכָה סוּף סִימָן שְׁל"ה, וְאו"ח הַחֲדָשׁ.

וְהוּא הָדִין אִם נִתְפָּזַר לְאֶחָד מִלַּח או בִּיצִים וְכִיּוֹצֵא (מנח"פ בשם א"ז בשם הרא"ם, ובשם המאירי, וסיים במנח"פ ד"ש להחמיר כמותו).

א. זמן קריאת שמע דלילה בצאת הכוכבים והוא ע"ב מינו"ט אחר השקיעה - ואם מתפלל בצבור מעריב ובשעת קריאת שמע לא היה עדין צאת הכוכבים, לא יצא בזה אלא צריך לקרות קריאת שמע כשיגיע זמנה, וירא שמים יקרא כל הג' פרשיות ועל כל פנים לא יחסר מב' פרשיות ראשונות, (סימן רל"ה סעיף א' ומשנה ברורה שם).

ב. מי שצריך לחזור ולקרות קריאת שמע של ערבית (כנ"ל סעיף א') אין כדאי לסמוך על הקריאה שקורא על מטתו, אפלו אם מנהגו לקרות כל ג' הפרשיות דהא צריך לכוון לצאת ידי מצות עשה של קריאת שמע, וקריאת שמע שעל המטה אין מכונין לשם מצוה [ובפרט כאשר עיף ויגע וקורא ביחיד בביתו] ועל כן ידקדק לכתחלה בהזדמנות ראשונה אחר צאת הכוכבים לקרותה. (שם).

ג. אם אפשר יהיה להתפלל ערבית עם הצבור אחר צאת הכוכבים ד"ש בו כמה מעלות טובות:

(א) לכתחלה יש לקרותה בזמנה עם ברכות קריאת שמע ולהסמיך גאלה לתפלה.

(ב) ברב עם הדרת מלך לקיים מצות קריאת שמע עם הצבור יחד.

(ג) כל הנכלל בתפלת צבור עליה אמרו חז"ל אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלת רבים.

(ד) מסגלת לכוון יותר.

ד. יזהר לכוון לפני הקריאה לקיים מצות עשה של קריאת שמע (עיין לעיל אות ז').

כונה מעכבת

לבד מהכונה הנזכר לעיל אות ח' עוד יש כונה המעכבת אפלו בדיעבד, ואם לא כן יחזור ויקרא עוד פעם, והינו פרוש המלות לפסוק שמע ישראל, ופסוק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. (עיין סימן ס"ג סעיף ד', ומגן אברהם סעיף קטן ה', ומגן אברהם סימן ס"א סעיף קטן י"א, ועיין בשולחן ערוך הרב, ומשנה ברורה סימן ס"ג סעיף קטן י"א - י"ב) ויש מחמירין עד על לבבך (משנה ברורה שם בשם הבית חדש).

וכונה הפשוטה, "שמע ישראל", כלומר שמע וקבל עליה, ויכוון שהוא שומע ומקבל עליו ומאמין באמונה שלמה, "ד' אלוקינו" שאנחנו מאמינים בו הוא "ד' אחד" בכל העולמות מעלה ומטה בשבעה רקיעים ובארץ ובד' רוחות השמים (שערי תשובה לרבינו יונה וכן בביאור הגאון סימן ה' דכאן וודאי מעכבת).

המשך בעמוד לב

ספורי הזהר

מספר "השבת והזהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

ח"ב כח טב ע"ב

תפלה על המזונות לפני הסעודה

רבי ייסא סבא, לא התקין סעודתא בכל יומא, עד שבקש בקשתו לפני הקדוש ברוך הוא על מזונות. אמר, לא נתקין סעודה עד שתנחן מבית המלך. אחר שבקש בקשתו לפני הקדוש ברוך הוא, היה מחכה שעה אחת, ואמר: הרי זמן שנתן מבית המלך, מכאן ולהלאה התקינו הסעודה! וזוהי הדרך של אותם יראי הקדוש ברוך הוא, יראי חטא.

אותם הרשעים שהולכים עקמים בדרך התורה, מה כתוב בהם? (ישעיה ה) הוי משפיעי בבקר שכר ירדפו. ועל זה רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו. דוקא לחסדו. (ויצא בני האמונה בכל יום ויום. זהו שכתוב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו אמר, ולא דבר יום ליום אחר.

וכל כך למה? למען אנחנו הילן בתורת אס לא. בכאן נודעים אותם בני האמונה, שכל יום ויום הולכים בדרך ישרה בתורה.

רבי ייסא סבא, לא אתקין סעודתא בכל יומא, עד דבעא בעותיה קמי קדשא ברוך הוא, על מזוני. אמר, לא נתקין סעודתא, עד דתתייב מבי מלכא. לבתר דבעי בעותיה קמי קדשא ברוך הוא, הוה מחכה שעתא חדא, אמר הא עידן דתתייב מבי מלכא, מכאן ולהלאה אתקינו סעודתא. ודא הוא ארחא דאינון דחלי קדשא ברוך הוא, דחלי חטא.

אינון חייביא דאזלין עקימין בארחי אורייתא, מה כתיב בהו. (ישעיה ה) הוי משפיעי בבקר שכר ירדפו. ועל דא רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו. לחסדו דייקא. (ס"א ובהא) אשתמודען אינון בני מהימנותא בכל יומא ויומא, הדא הוא דכתיב, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו קאמר, ולא דבר יום ליום אחר.

וכל כך למה. למען אנחנו הילן בתורת אס לא בכאן אשתמודען אינון בני מהימנותא, דכל יומא ויומא אינון אזלי בארח מישר באורייתא.

ימים הראשונים

תרומה קעו ע"א

בימים הראשונים הָיָה אָדָם אוֹמֵר
לחֲבֵרוֹ: אָמֹר לִי דָבָר אֶחָד מֵהַתּוֹרָה
וְטַל מִנָּה כֶּסֶף. עֲכָשׁוּ אוֹמֵר אָדָם
לחֲבֵרוֹ: טַל מִנָּה כֶּסֶף וְעֵסֶק בַּתּוֹרָה.
וְאִין מִי שִׁנְשָׁגִית, וְאִין מִי שִׁיִּרְכִין אֲזֵנוֹ,
פָּרַט לְאוֹתָם מַעֲטִים (זָרְעִים) קְדוּשִׁים
עַלְיוֹנִים שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח
בָּהֶם, שֶׁכְּתוּב (שם ס) וְעַמּוֹן כָּלָם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעִי
מַעֲשֵׂה יָדִי לְהַתְפָּאֵר.

בְּיוֹמֵי קִדְמָא, הָוָה בַּר נֶשׁ אָמֹר
לחֲבֵרִיָּה, אֵימָא לִי מִלָּה חֲדָא
דְּאוֹרֵייתָא, וְטוֹל מִנָּה כֶּסֶף. הִשְׁתָּא
אָמֹר בַּר נֶשׁ לחֲבֵרִיָּה, טוֹל מִנָּה כֶּסֶף
וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, וְלִית מָאן
דִּישְׁגַח, וְלִית מָאן דִּירְכִין אֲנִינִיָּה, בַּר
אִינוֹן זְעִירִין (נ"א זָרְעִין) קְדִישֵׁי עַלְיוֹנִין,
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִין הוּא מְשַׁתַּבַּח בָּהֶם,
דְּכְתִיב, (ישעיה ס) וְעַמּוֹן כָּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִרָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעִי מַעֲשֵׂה
יָדִי לְהַתְפָּאֵר.

בעוה"י

היכלא דרשב"י

אוצר אדיר
של מאות שיעורים נפלאים
בספר
הזוהר הקדוש
ומוסריו המאלפים
שווה לכל נפש

M.P.3

בס"ד

אוצר אדיר
של מאות שיעורים נפלאים
בספר
הזוהר הקדוש
ומוסריו הנפלאים

מפי מו"ר ועט"ר שר בית הזוהר המקובל הגדול
הרה"צ **בניהו שמואל'ל** שליט"א
ז"ר עמותת "היכלא דרשב"י"
וראשי ישיבות המקובלים "נחל שלום" בירושלים

היכלא דרשב"י

בְּדַרְכֵי הַזֶּהָר

סֵפֶר סוּד הַזֶּהָר

דְּרָשָׁה מְכַבּוּד קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א בְּיוֹמָא דְּהִילּוּלָא
שֶׁל הַמִּקְבֵּל הָאֱלוֹקִי צָדִיק יְסוּד עוֹלָם רַבִּי מְרֹדְכִי שְׂרַעְבִּי זְכוּתוֹ יִגְן
עָלֵינוּ, רֹאשׁ לַעֲדַת הַמְּכֻנָּיִם מְקִיָּם וּמִיִּסְדֵּי יְשִׁיבַת נֶהָר שְׁלוֹם
בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ, אֶצֶל הָרֶב בְּנֵיהוּ יִשְׁשַׁכָּר שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א,
אוֹר לֵב מֵרֶחֱשׁוֹן תִּשְׁעִ"א לַפ"ק

מִפְתַּח הָעֲנִינִים

- א. עַל יְדֵי לַמּוֹד זֶהָר הַקִּדְשׁ, מֵהַפֶּךְ מַמְדַּת הַדִּין לַמְדַּת הַרַחֲמִים.
- ב. הַזְכוּי הַרְבִּים הַכִּי גָדוֹל, שְׁכָל אֶחָד יִלְמַד זֶהָר הַקִּדְשׁ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
- ג. בֵּית יְהוּדִי נִקְרָא רַק אִם לּוֹמְדִים שֵׁם זֶהָר הַקִּדְשׁ.
- ד. בְּיַד כָּל אֶחָד לְהַבִּיא אֶת הַגָּאֹלָה.
- ה. הַגָּאֹלָה קְרוּבָה, וּמְגִיעָה בְּמַהֲרָה בְּרַחֲמִים, בְּדַבּוּק חֲבֵרִים בְּלַמּוֹד זֶהָר הַקִּדְשׁ.
- ו. מְזַכֵּי הַרְבִּים, הֵם הַיַּחֲסָנִים הַכִּי גָדוֹלִים בְּשָׂמִים.
- ז. יְהוּדִי פְּשוּט בְּשַׁעָה לַמּוֹד זֶהָר הַקִּדְשׁ נִחָשֵׁב כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֲבָרְכִים הַלּוֹמְדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם תּוֹרַת הַנִּגְלָה.
- ח. מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקִּדְשׁ בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ.
- ט. הַלּוֹמֵד זֶהָר הַקִּדְשׁ מִתְדַּבֵּק בְּנִשְׁמַת הַרֶשֶׁב"י וְגַם זוֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ.
- י. לְזָכוֹת לְשִׁדּוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הַרֶשֶׁב"י זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ.
- יא. כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת מַל"ו צָדִיקִים שְׁעָלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד.

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרִשּׁוֹת, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הַצָּדִיק הַמִּקְבֵּל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה, הָרֶב בְּנֵיהוּ יִשְׁשַׁכָּר
שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א, בְּנוֹ שֶׁל הַמִּקְבֵּל הַצָּדִיק רַבִּי שְׁלוֹם שְׁמוּאֵלִי
שְׁלִיט"א, מִתְלַמְּדֵיו הַמְּבַהֲקִים שֶׁל מוֹרֵינוּ הָרֶב מְרֹדְכִי שְׂרַעְבִּי זְכוּתוֹ יִגְן

עֲלֵינוּ, וּבְרָשׁוֹת כָּל הָרַבָּנִים הַגְּאוֹנִים, רָאשֵׁי יִשְׂכּוֹת שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הָרַבִּים
שְׁאֲרָגְנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְכָל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

אֲנוּ מִיַּחְלִים וּמִצָּפִים, שְׁקֵדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה, יָבִיא
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בְּמַהֲרָה, אֶת הַקְּבוּץ גְּלוֹת בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

המשך הדרשה בחוברת הבאה

המשך מעמוד יד

קול חרוותא

ביאור על שיר השירים בדרך עבודת ה' המלהיב את לב הקורא לחפץ באין סוף.

מצוות דוד

ביאור על טעמי המצוות של האריז"ל בצורה פשוטה עד מאוד.

רבן עלם ועולמיא

ביאור על העץ חיים של הרמח"ל אשר מבאר את הנהגת ה' ועולמו.

שיר לדוד

ביאור על חלק א' של העץ חיים המבאר את הנושאים הקשים שבתורת האריז"ל.

שער דוד

ביאור על ספר מבוא שערים של האריז"ל המבאר כל נושא ונושא בצורה השווה לכל נפש.

פני אלוקים

שבעים ביאורים על הפסוק "וראית את אחורי ופני לא יראו", המבארים לאדם את ראיית פני ה'.

זמירות לדוד

מעין שו"ת המבאר נושאים רבים אשר רובם בפנימיות התורה הקדושה, כגון האם היום צריכים למזוג
מים בין, מהו עניין תיקון חצות, ועוד.

אגדות דוד

ביאור על אגדות רבה בר בר חנה, ואגדות מרכבת יחזקאל פרק ב' דחגיגה.

ונשמחה בך

ביאור השקפתי בנושא תיקון המידות על דרך גדולי החסידות ובעלי החכמה.

יחזקאל הנביא

ביאור על פרק ראשון של הנביא יחזקאל העוסק במרכבה הרוחנית, בצורה פשוטה ומוסרית.

קטורת דוד

ביאור על פנימיות התורה על כל מילה ומילה בפיטום הקטורת בצורה נפלאה ויפה.

חגי דוד

ביאור על חגי השנה, בנושאים המרכזיים.

תפילה לדוד

הקדמה לחכמת האמת, אופן קבלת התפילה, ביאור על שם ע"ב.

• הספר "ורוח על פני המים" ניתן לרכישה אצל המחבר בטל: 0527689575.

• שאר הספרים עדיין את אור הדפוס לא ראו, [ועדיין אינם מוגהים בשלמות], ניתן לתרום ולהנציח להצלחה
לרפואה ולעלוי נשמת קרוביכם ומיכרכם, בכדי לאפשר את הוצאתם והפצתם לאור, לזיכוי הרבים.

כבוד התפילה לספר תהלות ה' ונפלאותיו

השגחה פרטית ג'

אני נוסע פעם נוספת למיאמי.
אני מקבל מקום במטוס באחד המקומות הראשונים.
היו שם הרבה אנשים, משום כך הלכתי למקום ישיבה בספסל האחרון כדי
שאוכל לכתוב בישוב הדעת. לפתע אני מבחין שיושב על ידי בצד השני של
המעבר יהודי עם כיפה.
[הוא מספר לי שהיה לו מקום בשורות הראשונות, רק שהוא רצה מנוחה ולכן
הוא בא לסוף המטוס, בשורות האחרונות].
אני נותן לו שלום. מתחילים לדבר, ואני שואל אותו מאיפה הוא.
הוא עונה לי שהוא בא ממרוקו. אני שואל אותו אם ידוע לו הסיפור הנ"ל
והוא משיב בחיוב.
הוא הזכיר לי את שם הרב הקדוש הנ"ל ומספר לי עוד כמה ענינים ממנו.
[פעם שלישית].
אני לוקח ממנו את השם שלו והטלפון בשביל להציע לו שידוך.
הצעתי לו את ההצעה שבקשתי להעביר לו, ושכחתי ממנו לגמרי.
כשהגעתי למיאמי, טילפנתי מיד לספרד להתרגם של הספר לספרדית,
לספר לו את כל ההשגחה הפרטית מה שהיה לי עם הבן אדם הזה והבאתי לו
את שמו של האיש שנפגשתי אתו במטוס למיאמי.
אחרי זמן רב, האיש מספרד מטלפן אלי ששוב נאבד לו הכת"י של הסיפור
הזה והוא לא יודע איפה שהניח את אותה הכתיבה.
אמנם את הסיפור, הוא זוכר בעל פה, אבל את שמו של הרב וכל שאר
הפרטים אינו זוכר.
עניתי לו שאין לי את השם של האיש מקרקאס שנתן לי את השם, ושכחתי
לגמרי באותו רגע מהאיש הזה שנסעתי איתו במטוס למיאמי.

השגחה פרטית ד'

האיש מספרד אומר לי 'הלא סיפרת לי על הברנש ממיאמי, אולי אתה זוכר במקרה את שמו'.

נזכרתי תיכף ומיד, ואמרתי לו שאכן יש לי את השם ואת הטלפון שלו. אני מטלפן אליו, והוא אומר לי שאם אני רוצה יותר פרטים כדאי לטלפן לאח שלו בלונג איילאנד [באנגלית].. הוא משמש שם בתפקיד של רב וחזן. כמו כן הוא מספר לי שיצא ספר בארץ ישראל בשם 'תולדות רבני מרוקו'. אני מטלפן כמה פעמים לאחיו בלונג איילאנד, אני משאיר לו הודעות כמה פעמים.

באחת הפעמים המזכיר שלו חזר אלי, והוא השאיר לי הודעה בתא-קולי שלי.

השגחה פרטית ה'

אני נוסע לחנות במיאמי לחפש הספר, וב"ה מצאתי את הספר שאני מחפש, שם הספר הוא: "מלכי רבנן, תולדות רבני מרוקו". שנדפס בשנת תשנ"ח. והיה לו רק עותק אחד.

אני מוצא בתוך הקדמה של ספר הזה, שאחד מבני המשפחה של היהודי הזה שנפגשתי עמו במטוס, הוא זה שהדפיס הספר הזה.

השגחה פרטית ו'

אני רואה בהקדמה, את השם של המוציא לאור של הספר הנ"ל. אני מטלפן לו מיד לארץ ישראל.

סיפרתי לו חלק קטן מהסיפור הנ"ל, והוא אומר לי מיד שהוא עצמו שמע את הסיפור מאביו.

הוא מספר לי שהוא הולך להוציא חלק נוסף בסידרה זו, ובחלק זה יהיה כתוב הסיפור הזה. כי החלק הא' של הספר הנ"ל יצא לאור עוד בחיים של הרב הקדוש הנ"ל, ועל כן לא כתוב ממנו בספר הנ"ל.

והרב אליהו פרץ שליט"א שהזכרתי בתחילת הדברים, שמע את הסיפור מפי אביו החסיד כמוהר"ר יעקב פרץ זלה"ה, שסיפר לו ממה שראה ושמע בהיותו תלמיד ישיבה בעיר מראכש והיה מבאי ביתו של הרה"ק רבי פנחס הכהן בן ברוך אזו"ג הנ"ל. ושגם זקינו הרה"ק כמוהר"ר אברהם פרץ זלה"ה היה כמו כן הגבאי שלו והפקיד הנאמן מטעמו באיזור הכפרים של מראכש.

ספר מִזְכָּה הָרַבִּים בְּהִלְכָתָהּ

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שְׁנֵת תש"ס
גודל מעלת שְׁכַר המִזְכָּה אֶת הָרַבִּים
מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדורשים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שִׁמְדִּפִּים ספרים לְהַזְהִיר אֶת
הָרַבִּים, או שְׁנוֹתוֹן כֶּסֶף לְהַדְפִּים

כשאדם אוהב את מלכו משתוקק גם לאהבהו על כל בני מדינתו
ט. בפרשת ק"ש ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך וכו' פירשו חז"ל
"ואהבת" שתאהבהו על הבריות, והוא כמו האוהב הנאמן למלכו
משתוקק לאהבהו על כל בני מדינתו, שיהיו הכל נאמנים בעבודתו באהבה
ובלב שלם. ומה שסיים הכתוב בכל לבבך וגו' משמע דקאי על ענין זה
נמי דצריך להשתדל בכל לב ובכל נפש, ובכל נפשך היינו לאהבהו על
הבריות שלא לשמוע ליצרו, ובכל מאדך שלא יקפוץ את ידו במקום
שנוגע לכבוד שמים, שיתחזק על ידי זה עבודתו בעולם. וזה מה דאיתא
בספרי ואהבת את ה' אלקיך שתאהבהו על הבריות כאברהם אביך דכתיב
ואת הנפש אשר עשו בחרן.

וידוע דרכו של אברהם אבינו שהי' גדול במידת החסד מאוד ועל ידי זה
קירב את הבריות תחת כנפי השכינה וכדכתיב ויטע אשל בבאר
שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל-עולם, וכדאיתא במדרש דעל ידי האשל
הוקרא ה' בפי כל הבריות וזהו שאמר ואהבת את ה' אלקיך וכו"ל.

על ידי זה שהוא מזכה הרבים יוצא ידי חובת הערבות
י. גם ידוע שכל איש ישראל שקיבל על עצמו קיום התורה בעת קבלת
התורה לא על עצמו בלבד קיבל אלא כל מה שיהי' ביכלתו לחזק את
קיום התורה אצל שאר בני ישראל התחייב על עצמו ונעשו אז כל ישראל
ערבים זה לזה. וזהו סיום התורה בפרשת נצבים, הנסתרות לה' אלקינו
והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת, וכמו
שפירש רש"י, דהיינו שנעשו ערבים זה לזה.

מי שאינו מזכה את הרבים אין חייו חשובים חיים
יא. בספורנו פירש המשנה הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני
לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי (אבות פ"א מ"ד) וכשאני לעצמי
מה אני, אם אני עושה רק לנפשי בלבד ואיני דואג לנפשות אחרים, מה
אני חשוב. ואם לא עכשיו אימתי, שהחיים קצרים, וכל שעה שעוברת
אינה חוזרת עוד.

כשאדם רוצה לצאת ידי חובתו בעבודת השם יתברך - הוא רק על ידי זיכוי הרבים

יב. בספר מבשר צדק פירש מה שכתוב אם אין אני לי מי לי, כי אפילו יחי' אדם אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה אף על פי כן לא יוכל לצאת ידי שמים מה שמחויב לעבוד את השם יתברך. ותרופה אחת מצאנו לו אם יזכה את הרבים בתורה ובמצוות אז תורתם ומצוותם יהיו לו למליצי יושר לפני אב הרחמים יתברך. וז"ש אם אין אני לבדי עוסק בתורה ובעבודה אלא אני עוסק עם רבים ומזכה אותם מי שיעשה מצוות ומעשים טובים לי שייך לי כיון שאני זכיתי אותם וכל מה שעושים יעלה על חשבוני. וכשאני לעצמי עובד ה' ואינני מזכה את הרבים מה אני כלומר מה אני נחשב וכו'.

זוכה לקיים מצות ואהבת את ה"א על ידי זה שדורש דברי כיבושין ומחדיר אהבת ה' בבריות

יג. בספר חרדים הקדוש ובתשב"ץ הקדוש וברמב"ם מובא ואהבת את ה' אלקיך שידרוש לאחרים דברי כבושין עד שיאהב ויכניס את אהבתו יתברך על בריותיו וכמו איש נאמן האוהב את המלך משתדל בכל כחו להכניע אומות אחרים להכניסם תחת ממשלת מלכו.

ובודאי אין חילוק בין אדם קטן ובין אדם גדול כל מי שנאמן למלך משתדל להכניס אהבת המלך בלב הבריות. ועל אחת כמה וכמה להכניס אהבת מלך מלכי המלכים בלב הבריות גם הקטן יאמר גדול אני וכל אחד מה שביכולתו לעשות לאהב את הקדוש ברוך הוא על הבריות מחויב לעשותו ככל האפשר ואפילו אדם קטן אם ימנע עצמו מזה מפני עניויותו ענשו גדול מנשוא שמנע הטוב למלכנו.

קול הרשב"י
שיעור בזוהר היומי
0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדוד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזהר העולמי
מהתרשומותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי אור הקדוש
תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל
קצוות תבל לזקנים עם נערים

יום הששי א' אלול תשס"ט, לכבוד "חברת מזכי הרבים" שלום וברכה!
רצינו להודות לכם מקרב לב על הטובה שאתם עושים לעם ישראל ומזכים
אותנו ללמד את הזהר הקדוש, ובטח הוצאתם על זה כסף רב. משכרתכם תהיה
שלמה מעם השם, תזכו למצוות רבות, וזכות המצוה הגדולה הזאת תעמד לכם
וליוצאי חלציכם, אמן.

לפני כמה ימים קבלנו גם אנו את הסט המהדר של הזהר הקדוש, וכל כף
שמחנו, כיון שיש לנו בבית זהר ישן בכתב רש"י, ורצוני להתחיל ללמד כל יום
קצת, אבל היה קשה מאד כיון שזה קשה לקריאה. עד שפרוץ השם מצאנו את
הדפים שלכם וזה היה לנו כעלים לתרופה. ומיד כשהתאפשר לנו מלאנו את
הדפים ושלחנו לכם, ואכן מיד כשנודע לכם שהזמנו זהר, באותו לילה זכינו
לקבל כבר את כל הסט לבית אחרי דקות ספורות ממש - שרות שאין בשום
מקום, והפלא העצום שהכל בחנם אין כסף!!

בהתחלה כשקראנו את הדפים שלכם, ממש לא האמנו למראה עינינו שאתם
מחלקים בחנם ללא מטרת רווח כלל, ואחר כך ממש התפעלנו מהנשמה הקדושה
(או הנשמות הקדושות) שעומדת מאחורי דבר נשגב זה, ממש יחידי סגולה, לא
אלמן ישראל.

(הוספנו לתרומות 200 ש"ח כדי שתמשיכו בהפצת הקדושה).

תזכו למצוות ויישר כחכם ותהי משכרתכם שלמה מעם השם, ובזכותכם נזכה
כבר לגאולה שאנו מצפים לה מאות שנים, אמן כן יהי רצון.
חזקו ואמצו!

החפץ בעלום שם

ראש חדש אלול, לכבוד חברת מפעל הזהר העולמי.

ברצוני להודות לכם על פעלתכם הנכבדה והחשובה שזכיתם להכניס את
הזהר הקדוש בתוך אחינו בני ישראל, שכלם יזכו ללמד את הזהר הקדוש מדי
יום ביומו, ועל ידי זה נציל את עם ישראל מכל הצרות ונוכל לקרב את ביאת

הַמְשִׁיחַ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אֵין בְּפִי מַלִּים עַל יְזַמְתְּכֶם הַבְּרוּכָה לְהִבְיֵא אֶת הַזֶּהֱר בְּקִבְּץ מְהֵדָר כָּל כָּף.
יִישַׁר כַּחֲכָם, וְהַמְשִׁיכוּ לְהַרְבוֹת חֵיל לְזִכּוֹי הַרְבִּים.

בְּבִרְכַּת הַתּוֹרָה:

שְׁמַעוֹן ש. בֵּית שֶׁמֶשׁ

המשך 'מדוע משיח לא בא' מעמוד יח

לֹא יָדַעְתִּי מִכָּל זֶה. וְכָאֵן הוּא סָטָה מִהַנּוֹשָׂא וְשׁוֹב חֲזָר לְעֵנִין הָעוֹפּוֹת וְאָמַר אוֹי לְאוֹתָם
הַיִּדִּים שִׁשְׁחָרְפוּ בְּגִיהֶנֶם שִׁשְׁחָטוּ אֶת הָעוֹפּוֹת לְאוֹתָהּ חֲתָנָה!...

בְּעֶרְךָ שְׁבוּעִים לְאַחַר אוֹתָהּ חֲתָנָה - מִמְּשִׁיךְ הַזָּקֵן בְּסִפּוּרוֹ - פָּגַשְׁתִּי בְּרוּחַב יָדִיד מְזֻקָּנִי
חֲסִידִי חֲב"ד שֶׁנָּתַן לִי מוֹסֵר וְטָעַן "הֲלֹמָא"? הָאֵם כָּל כָּף יִרְדֶּת מִן הַדֶּרֶךְ, הָאֵם בְּשִׁבִּיל כֶּסֶף
הַכֹּל מֵתָר? הָאֵם אֵינָךְ יוֹדֵעַ שֶׁרַבְנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַטְהוֹר רַבִּי שְׁנִיאֹר זְלַמֵּן מְלָאָדִי בָּעַל הַתִּנְיָא
וְהַשְׁלָחַן עֲרוּךְ עוֹמְדִים בְּרֹאשׁ אֵלּוּ שִׁאֲסָרוּ אֶז אֶת הַגֵּט שֶׁל יְקוֹתִיאֵל לְאַשְׁתּוֹ הָרֹאשׁוֹנָה?
אֵם כֵּן אֵיךְ הִלְכָתָּ וְשִׁחַטְתָּ עוֹפּוֹת לְאוֹתָהּ חֲתָנָה שֶׁל אָדָם הָעוֹשֶׂה עֲבֵרָה? הַמִּתְחַתֵּן עִם
אִשָּׁה שְׁנִיָּה בְּזִמְנָן שֶׁעֲדִין הוּא נָשׁוּי לְאַשְׁתּוֹ הָרֹאשׁוֹנָה?

כְּשֶׁשִּׁמְעֵתִי זֹאת מִיד בְּמָקוֹם נִפְלִי מִתְעַלֶּה, יְדִידִי הַחֵיָה אוֹתִי וּלְאַחַר שֶׁהוֹכַחְתִּי לוֹ
שֶׁאֵנִי כָּלֵל לֹא יָדַעְתִּי מִכָּל זֹאת הוּא הוֹצִיא מִכִּיסוֹ אֶת מִכְתָּבוֹ שֶׁל "בָּעַל הַתִּנְיָא" זִי"ע שֶׁבּוֹ
הוּא כּוֹתֵב בְּצֶעֶר רַב נֶגֶד אוֹתוֹ גֵּט שֶׁל יְקוֹתִיאֵל, וְהִרְאָה לִי זֹאת.

אוֹי לִי - מִסִּים אוֹתוֹ זָקֵן אֶת דְּבָרָיו - שֶׁנִּכְשַׁלְתִּי לֵלֵא יָדַעְתִּי בְּדָבָר כָּל כָּף חֲמוּר! אוֹי
לְאוֹתָם הַיִּדִּים שִׁשְׁחָטוּ אֶת אוֹתָם הָעוֹפּוֹת לְחֲתָנָה שֶׁכָּזוּ...

המשך יבא

המשך 'קריאת שמע' מעמוד כב

וְכָתַב בְּחַיִּי אָדָם (שם) שֶׁיִּכְוֹן שֶׁהוּא מוֹסֵר עֲצָמוֹ לְהַרְיָגָה בְּשִׁבִּיל אֱמוּנָה זוֹ וַיִּדְמָה
בְּדַעְתּוֹ כְּאֵלּוּ הוּא נִשְׁרַף עֲכָשׁוּ עַל קִדְשָׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה, וַיַּחֲשֹׁב כְּאֵלּוּ עֲשֵׂה
בְּפֶעַל מִמֶּשֶׁשׁ, עַכ"ל.

אֵיתָא בְּסִפְרֵי יִרְאִים דִּיכּוֹן שֶׁמִּקְבֵּל עָלָיו עַל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל זִרְעוֹ וְזִרְעֵי
זִרְעוֹ עַד עוֹלָם לְהוֹרוֹתָם דְּרַךְ ד' וְזֶה סִגְלָה גְדוֹלָה שֶׁיִּהְיוּ בְּנָיו יִרְאֵי הַשֵּׁם.

